

TABULA FERALIS,

Quam
in

FOEMINÆ

PRÆNOBILISSIMÆ, OMNIQUE VIRTUTUM ET DIGNITATUM
GENERE EXCELLENTISSIMÆ

DOMINÆ

ANNÆ KU-
NIGUNDÆnatæ GOERINGIÆ,
VIRIMAGNIFICI, SUMME REVERENDI, AMPLISSIMI,
EXCELLENTISSIMIQUE

DOMINI

DN. JOHANNIS BENE-
DICTI CARPZOVII,

S.S. Theol. Doctoris & Prof. Publ. longe famigeratissimi,

ad D. Thomæ Pastoris optimè meriti, Maj. Principp. Collegii Col-
legiati gravissimi, ac Veteribus Pagis Academicis
nunc Præpositi Magni,

VIRI meritis suis celeberrimi,

CONJUGIS CHARISSIMÆ

Exequiarum die

ad d. 17. Maj. A. O. R. cl. lxxc. XCIV.

suspendere debebat

Sub

HOC MAGNIFICO PRÆSIDE

florens

COLLEGIUM CONCIONATORIUM

diebus Lunæ frequentari solitum,

interprete

MATTHIA HENRICO HOPPIO,

Halberstad., S. S. Theol. C.

LIPSIAE,

LITERIS JOH. CHRISTOPH. BRANDENBURGERI.

O Inconstantem humanæ Sortis constantiam!
O multiformem rerum Metamorphosin!

O infelicem fortunam!
quæ, dum fovet, & favet,
cavere nos jubet;
quæ dum ludit, lædit;
dum arridet, irridet;

Quæ Crocodili instar, dum oculis blanditur, enecat.

O blandam sævitiam!

Fortuna enim fallax, quid aliud est
quam dulce venenum?

Qua cum re melius comparari potest,
quam cum bono pessimo?

Quos periculis explicare vult, periculis implicat,
dum expediendo impedit;

Quos molliter amplexibus suis complectitur,
plectit & percutit.

Quippe

post honorem, horrorem;
post favorem, pavorem
coronidis loco addere solet.

Imò

beneficia veneficiis,
officia offuciis,
laudem fraude
mel felle miscet,
fumumque & fucum vendit.

AST!

Dum omnia inconstantia esse videmus,

Sola MORS hætenus constans fuit,

Mors enim si nos rapit,
quid sumus?

Humus! fumus! funus!

Anomalias omnibus in rebus videmus,

Sola mors omni nunc caret Anomaliâ;

Similis illa est Æquatori,

Zodiacum mortalium æquali ordine æqualiter dividenti;

O iniquam æquitatem!

Longiori sanè vitâ digna erat

Fœmina omnibus sexum suum decentibus Virtutibus instructissima

ANNA KUNIGUNDA, NAT. GÖRINGIA,

MAGNI NOSTRI CARPZOVII

Thori socia desideratissima,

Fœmina Pudentissima,

Uxor Prudentissima.

Vota hæc secunda

SECUNDA, FOECUNDA & JUCUNDA erant,

sed per funesta fata

& vita & vota rumpuntur!

Funerum tristitia;
Epithalamium, Epitaphium
cito pede insequitur.

178.

555

Post brevem Gaudiorum Periodum

ex thalamo fit tumulus;

Conjugiique

nidus nudatur,

nodus enodatur.

O amarum amorem!

Videmus VIDUUM consternatissimum in funere CONJUGIS suavissimæ

suam quasi funus ipse funus sequi.

Ethunc luctum qui carpit, carpendus ipse:

(absque acumine hæc profero,

quia & illi, qui, quod præstare nequeunt, carpunt,

acuminis ac judicii Eclipsi insigniter laborant.)

Lugendi enim causas ex Vidui moestissimi fronte legimus:

dum

magna Cordis sui Portio,

dum Animæ animique Dimidium;

imò, post Deum,

Animæ Anima moritur!

SED FALLOR!

non moritur,

sed in occasu splendidior oritur.

Venit quidem

è terra in terram,

è lecto ad lethum.

ERRO!

Anima venit

è cœno in cœlum,

per lethum ad læta,

Sanè Funus non absque fœnore;

Jactura est, sed lucri plena jactura;

Ex Solo egreditur, ut Polum ingrediatur,

Vallibus miseriarum valedicit,

Ut in colibus gloriæ incolūmis vivat.

Ex Sirenarum malitia ad malaciam,

ex metu ad metam,

ex scopulis ad scopum,

ex via devia ad veram vitam pervenit.

Nos inter luctus & fluctus Pharum vix conspicimus;

illa Halcyonia videt;

dum

Per Scyllas & Charybdes tanquam per angustam Portam

in augustum Cœli Portum

bonis ventis navigat.

sed

ne Discipulus Doctorem docere,

Guttula flumini solatii rivos affundere videar,

Ipsa Beata defuncta muto ore solatia spargat:

Luna

Solem meum solum reliqui,
ast bene factum Domui nostræ,
digniori eidem lumine servato.

MI CORCULUM!

mitte gemitus! mitte lacrymas! mitte fletus! mitte ejulatus!
ni gemitibus gemitus geminare velis,
Sanè enim

lacrymis lacrymas non absterges,
fletu fletum non lenies,

Curarum morbos curis tuis non curabis,

Parce Ecclesiæ Christi! Parce Tibi! Parce Tuis!

DIXI!

Sed Tuus in me, & meus in te Amor
nondum permittit ut taceam;

CONCIONATOR es,

& si CONJUGIUM nostrum CONCIONI comparandum esset,
omnia bene se habuerunt.

Introitum, Sponsalia;

Exordium, Nuptiæ;

Propositionem, Conjugii finis & scopus;

TRACTATIONEM, vita in Conjugio peracta absolvit.

Nihil quoque hac in Concione censi potuit;

Biga PARTIUM, erat homogenea, adæquata,

quâlibet Parte suam curarum partem sibi sumente;

& quod in Concionibus fieri solet,

Preces quoque devotæ hinc inde annectebantur;

insuper PORISMATA quoque inspergebantur,

(dum Conjugium sine Prole

Dies est sine sole

Concio sine Applicatione.)

Sed mors Virgulæ Censoriæ concionem hanc notavit.

Si aliàs Conciones ex abrupto clausæ
affectûs movent, aculeumque in Auditorum animis relinqvunt,

Quid mirum si hæc Concio, parte quadam adempta,

præter spem sed tamen non sine precibus clausa

Doloris aculeos tuo in animo relinquat!

Nos quidem hæctenus SYNTHETICA,

Mors verò ANALYTICA uti voluit METHODO,

ast

duplici, (nempe hæc, & aliâ adhuc) interveniente methodo SHEMATICA,

olim in Cœlis iterum SYNTHETICA utemur methodo,

Et quemadmodum Concione finitâ, cantiones in templis audiuntur,

ita & nos finitâ Concione nostrâ in terris, in æterno illo Sabbatho

Cantiones in terrâ inchoatas

cum Angelorum & Sanctorum Concione continuabimus.

O optatam Concionis nostræ metamorphosin!

MI CORCULUM!

Vale! Salve!

Tu verò VIATOR!

ita in terris vivas, ut & in cœlo vivere possis,
Omni momento ultimi memento momenti,

morte enim certâ nihil incertius,

morte in certâ nihil certius.

Adhuc unum te volo:

scilicet:

ILICET!

TABULA FERALIS,

Quam
in

FOEMINÆ

PRÆNOBILISSIMÆ, OMNIQUE VIRTUTUM ET DIGNITATUM
GENERE EXCELLENTISSIMÆ

DOMINÆ

ANNA

NIGU

natae GOE

VI

MAGNIFICI, SUMME R
EXCELLEN

DO

DN. JOHAN

DICTI CA

S.S. Theol. Doctoris & Prof.

ad D. Thomæ Pastoris optimè m

legiati gravissimi, ac Vet

nunc Præp

VIRI meritis

CONJUGIS

Exequia

ad d. 17. Maj. A. C

suspender

HOC MAGNIF

COLLEGIUM CO

diebus Lunæ fre

MATTHIA HEN

Halberstad., S. S. Theol. C.

LIPSIAE,

LITERIS JOH. CHRISTOPH. BRANDENBURGERI.

